

Ősz

2017. XXVII. ÉVF. 3. (159.) SZ.

Az Újpesti Baptista Gyülekezet lapja

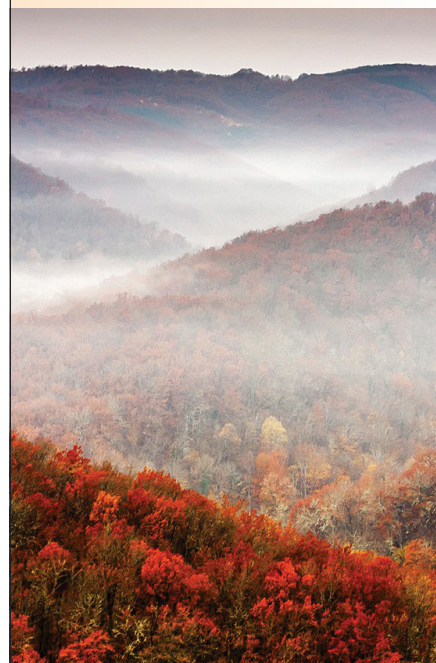
ALAPÍTÁSI ÉV: 1936

VersElő

Ősz

Őszi esőnek a permete hull
szomorúan a földre.
Sírva halódik a nyár,
Gyászba borult a határ.
Már gomolyogva ködök települnek
az árva vidékre.
Súlyos a sűrű homály,
Nyirkos az alkonyi táj.
Rozsdalevéllal a fák dideregve
merednek az úton. (...)
Húvös az éjszaka már,
Meghal a nagyszerű nyár.
Ámde az Úr más távlatot ad az
ősznek, a télnek. (...)
Küldi a lelki tavaszt,
Melyben a lélek arat.

Balog Miklós

Kedveseim

A lelkipásztor rovata

Vissza- és előretekintés...

Folyton az jár a fejemben, hogy a kétőt milyen arányban, milyen módon kell tennem, tennünk, és hogy lehet arányosan „tekintgetni”, hogy az ne kárunkra váljék.

A közelmúltban újra sok élményt „szereztem”, amelyekért hálás vagyok, és próbálom jól értékelni, beépíteni az életembe. Kórházba kerültem, műtöttek, betegtársaim voltak, sok dolog történt körülöttem és velem. Ezekből osztok meg néhányat a Siralmak könyve kedves igéinek értelmében: „Vissza-visszaemlékezik, és megalázódik bennem az én lelkem. Ezt veszem szívemre, azért bízom. Az Úr kegyelmessége az, hogy még nincsen végünk; mivel nem fogyatkozik el az ő irgalmassága!” (JSir 3,20–22 – Károli-ford.)

● A nővérhívó tanítása az, hogy egy technikai eszköz elromolhat, és lehet halogatni a megjavítást, de nem kelene ennek így lennie. Frissen műtött betegtársam bőszen nyomta a nővérhívót, mert fájdalomcsillapítót szeretett volna, de a később érkező nővér lehűtötte, mondván, hogy azt ugyan nyomhatja, már régóta nem működik. Addig azt hittem, hogyha megnyomom az ágyam melletti gombot, segítséget kaphatok. Szertefoszlott egy gondolat, hiszen az egész osztályon nem működött. Ezzel szemben az Úr azt mondja: „Hívj segítségül a nyomorúság idején...” Felértékelődött bennem az imádsághoz kapcsolódó ígéret, miszerint: „Én megszabadítalak, és te dicsőítesz engem!” (Zsolt 50,15)

● Feszültség is adódott mellettem. Mátyás, a kiterjedt sérvműtetre érkezett szobatárs kedden a beavatkozásra várva mondogatta, hogy az ő műtete biztosan elmarad. Bátorígtattuk, hogy ne adja fel, de négy óra körül jött a nővér, és mondta, hogy közbejött komplikációk miatt ő nem kerül sorra, arra van esélye, hogy pénteken esetleg... Mérgesen mondta, hogy azt várhatják, hogy ő pénteken visszajöjjen, hiszen a bolondját járatták vele. Pénteken reggel mégis örömmel pillantottuk meg, hogy bejött, aztán már vitték is a műtőbe, és később vissza az osztályra. A két példázatbeli fiú története jött elém, akik közül az egyik azt mondta, hogy ő nem megy a szőlőskertbe – de mégis engedelmeskedett. Ha az Úr mond valamit, jó megtenni időben.

● Megtapasztaltam, hogy a nővér is ember, hiszen egy akadémuskodó, türelmetlen beteg még Ági nővért is kihozta a sodrából, amikor a kínált fájdalomcsillapítót visszautasította, és színek, formák alapján kért másikat. Később kifejeztem együttérzésemet, hogy milyen nehéz munkát végeznek, aztán megosztotta velem, hogy most nem az Úr akarata szerint viselkedett. Megdöbbenett, és jólesett, hogy testvérek is vannak körülöttem, akikről nem tudhattam, és lelki küzdelmeik vannak amiatt, hogy jobban dolgozzanak. Hálaadással emlékezem rá.

● Boros Lajos könyvét az éjjeliszekrényemen hagytam, ahol mindenki láthatta. „Rácsok mögött szabadon” a

(Folytatás a következő oldalon)

Szólhat Isten álmon keresztül is

2016. november 28-án éjszaka a brazil Chapecoense futballcsapatot és stábjukat szállító gép üzemanyaga elfogyott, és a fedélzetén 77 utassal lezuhant a kolumbiai Medellín közelében, miközben a Copa Sudamericana döntőjére utaztak. A zuhanást mindössze hat utas élte túl, köztük három focista. Egyikük, *Helio Neto*, a csapat hívvő védőjátékosa figyelmeztetést kapott Istentől a tragédia előtt:

„Megálmodtam, hogy ez fog történni. Néhány nappal a Copa Sudamericana döntőjére indulásunk előtt szörnyű rémálmom volt, és amikor felébredtem, elmondtam a feleségemnek, hogy álomban lezuhant a gépünk. Ott voltam a gépen, szakadt az eső, és aztán a repülőgép leállt, lezuhant az égből. De valahogy fel tudtam kelni a zuhanás után a roncsok között, kísértáltam, és egy hegyen álltam éjszaka. Minden sötét volt. Csak ennyire emlékeztem.

A döntő napján nem tudtam kivenni a fejemből a rémálmot, annyira valóságos volt az egész, nem hagyott nyugodni. Úgyhogy küldtem egy üzenetet a feleségemnek a gépről, és megkértem, imádkozzon, hogy ne történhesen meg a rémálmom. Nem igazán hittem amúgy, hogy ez megtörténhet, de azért kértem, hogy imádkozzon. És aztán ott voltam, amikor megtörtént. A gép elsötétült, minden teljesen leállt, én pedig nagyon is magamnál voltam. Aztán lezuhantunk az égből. Emberként felfoghatatlan volt, ami történt.

Emlékszem az utolsó szavaimra a gépen. Imádkoztam, csak imádkoztam hangosan. Ahogy láttam, hogy a gép tényleg elkezd zuhanni, azt mondtam: »Jézus! Olvastam a Bibliában, hogy mennyi csodát tettél, kérlek, könyörülj meg rajtunk, vigyázz ránk, segíts rajtunk, segíts a pilótának, segíts nekünk, légy könyörületes, kérlek, segíts nekünk!«

Amikor felébredtem a kórházban, semmire nem emlékeztem a balesetből. A feleségem mesélte, hogy amikor magamhoz tértem a kómából, az volt az első, hogy kétszer is elmondtam: Isten végig velem volt.”

Neto nyolc órát töltött a roncsok alatt, csak másnap találtak rá. A mentőcsapat már elvonult, csak a rendőrség volt jelen a helyszín biztosítása miatt,

amikor az egyik rendőr meghallotta Neto nyögéseit. Teljesen szétroncsolva találták meg, de még élt. Összesen kilenc napig tartották mesterséges kómában. Orvosai elmondása szerint olyan súlyos sérülései voltak, amelyekkel nem élhetne volna túl a balesetet. nyolc hónappal a légi katasztrófa után Neto újra futballozik.

A roncsok közt megtalálták Neto Bibliáját is. A futballista felesége szerint minden utazásnál ezt csomagolja el először a férje.

Isten kegyelme és jósága hatalmas. Ahogy a Zsoltárok könyve 23,4 írja: „Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem.” Akárhányszor erre a történetre gondolok, megerősít abban, hogy kegyelemben élek, élünk. Szüntelenül imádkozzunk és figyeljünk Istenre, aki akár álmainkon keresztül is vezethet minket, ahogyan tette már az én életemben is.

Z. T.

(Folytatás az előző oldalról)

címe. Az egyik férfi „nővér” rápillantott, és lesajnálva mondta, hogy ő nem szereti az ilyen könyveket. Török Lajossal, a szobatársammal beszélgettem hitkérdésekről, és említettem, hogy olvasok egy könyvet, ami az életváltozásról szól. Ekkor elmondta, hogy figyelte, mit olvasok. Nekiadtam a könyvet azzal a hittel, hogy Isten benne is elvégezze a változást.

● Dr. Ivancsics Imre bácsi is a szobatársam volt, egy idős pécsi jogász, egyetemi tanár, aki súlyos beteg volt, de öt lánya és azok gyermekei, orvos felesége folyamatosan mellette voltak. Egyszerre egy, kettő vagy akár öt-hat családtagja figyelte minden kérését, szükségét. Amikor a nagy műtét, hosszú fekvések után végre felkelhetett, két lányába kapaszkodva botorkált ki a mosdóba. Gyermekeiket példásan nevelték, és ők viszonozták a szeretetet. Eljött az idő, amikor más övezte fel, de a családi összefogás gyönyörű példáját láttam. El is mondtam nekik, hogy milyen nagy élményt szereztek az én számomra is ezzel a képpel.

Ezekre emlékezem mostanában, és még hosszan folytathatnám a történeteket. A múltból, a megélt élményekből tanulni, általuk gazdagodni értéket jelent.

A küldetés viszont másról szól. Pál apostol az elhívásról, az engedelmességről azt mondja, hogy „de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé, Isten mennyei elhívásának Krisztus Jézusban adott jutalmáért.” (Fil 3,14) Életünk bizonyos területein fontos, hogy „Ne a régi dolgokat emlegetsetek, ne a múlton tűnődjete! Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni – talán nem tudjátok? Már készítem az utat a pusztában, a sívataiban folyókat fakasztok.” (Ézs 43,18–19) Jézus pedig így tanít: „Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.” (Lk 9,62) Azon gondolkozom, jó visszatekinteni, hogy erőt gyűjtsek, aztán előreindulni, hogy haladjak tovább. Jöjjetek, menjünk, töltsük be elhívásunkat!

Mészáros Kornél

MásHol

Jöjj, úgy, ahogy vagy

Szerettem figyelemmel kísérni olyan emberek történeteit, akik valamilyen különleges célt vagy kihívást állítanak maguk elé, főleg ha ez utazással kapcsolatos. Így került elém annak a fiatalembernek a története, aki azt határozta el, hogy felfedezi az albán tengerpartot. A történet akkor keltette fel igazán az érdeklődésemet, amikor megtudtam az utazás módját is. Sokan jártak már ugyanis sokféle a legkülönbözőbb módokon: hajóval, lakókocsival, kerékpárral, de olyanokról is tudok, akik gyalog barangoltak be országokat. Arról viszont még nem hallottam, hogy valaki végigússza egy egész nemzet partvidékét. Emberünk ezt tette, a görög határtól a montenegróiig, s bár Albánia viszonylag kicsi állam, úszva ez egy több hónapos feladat.

Izgattottam vártam videóbeszámolóit (<http://youtube.com/whereistomba>) a nem mindennapi kalandról, mely sok tekintetben elgondolkodtatott keresztény életünk útjáról is. Ezek közül egy dolgot szeretnék most kiemelni, ez pedig nem más, mint az egyszerűség. Sokszor esnek utazók abba a hibába, hogy tökéletesen fel akarnak készülni, feleslegesen túlbonyolítva mindent, vagyontokat költve a megfelelő felszerelésre, vagy halogatva,

hogy majd ha minden ideális lesz, akkor indulnak el. Ő viszont csak néhány alapdolgot pakolt be kicsiny táskájába, és az ötlet megszületése után néhány nappal már el is indult. Fontosabb volt neki maga az út, mint az arra való felkészülés.

Keresztényként is előfordulhat velünk hasonló

Időnként érezhetjük úgy, hogy alaposan fel kell készülnünk ahhoz, hogy Isten színe elé léphessünk, hogy el kell érniünk egy szintet, rendeznünk kell az életünket, tisztának kell lennünk. Nem érezzük méltónak magunkat ahhoz, hogy Isten elé járuljunk. Jézus azonban azt mondta, hogy a betegeknek van szükségük orvosra, nem az egészségeseknek. **S ahogy az orvos sem tisztítja el magától a beteg embert, ugyanúgy Isten sem a bűnöst, sőt még inkább magához öleli.** Ha tehát életünk egy nehezebb időszakában vagyunk, bűnökkel küszködünk, ne várjunk arra, hogy majd „összeszedjük” magunkat, hanem egyszerűen jöjjünk elé úgy, ahogy vagyunk! Legyen nekünk is fontosabb az Istennel való kapcsolatunk, mint az erre való készülgetés!

R. Áron

Igyekeztek a város jólétén...

● Testvéreink – imaheteink elé

A reformáció 500. évfordulója kapcsán újságírói kérdésre válaszolva mondta *Ferenc pápa*: „Azt hiszem, *Luther Márton* szándékai nem voltak tévesek: ő egy reformátor volt. Talán bizonyos módszerek nem voltak helyesek, de abban a korban az egyház nem volt éppen egy utánozni érdemes példakép: korrupció, világiasság volt benne, ragaszkodás a pénzhez és a hatalomhoz. És emiatt Luther tiltakozott. Mivel okos volt, tett egy lépést előre, és meg is indokolta, miért tette ezt. Ma pedig lutheránusok és katolikusok minden protestánssal egyetértünk a megigazulásra vonatkozó tanban: ezen az oly fontos ponton ő nem tévedett. Ma a párbeszéd nagyon jó, és azt hiszem, hogy az a megigazulásról szóló dokumentum

az egyik leggazdagabb és legmélyebb ökumenikus dokumentum. Igazam van? Talán a különbözőség az, ami oly sokat ártott mindannyiunknak, most pedig szeretnénk újraindulni, hogy találkozzunk ötszáz év után. Azt hiszem, imádkoznunk kell együtt. Fontos az imádság. Egyszer kicsit humorosan azt mondtam, tudom, mikor jön el a teljes egység napja: az Emberfia eljövételének másnapján! Nem tudjuk ugyanis... A Szentlélek fogja megadni nekünk ezt a kegyelmet. De addig is imádkoznunk kell, szeretnünk egymást, együtt kell dolgoznunk, főleg a szegényekért, a szenvedőkért, a békéért és sok másért, az emberek kizsákmányolása ellen... Sok olyan dolog van, amelyért együttesen dolgozunk.”
hu.radiovaticana.va

Létlge

Lehetetlen küldetés?

„**Menjetek el szerte az egész világba, hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek.**” (Mk 16,15)

Bár sokszor hallottam ezt az ígét, illetve a másik három evangéliumban található változatait, mégsem foglalkoztam sokáig vele. Olyan jó volt hallani Isten ígéreteiről, szeretetéről, de úgy éreztem, nekem is annyira szükségem van ezekre a vigasztaló gondolatokra... majd ha az én lelkem jobban lesz, és ha majd elérem azt a szintet... akkor, na akkor majd talán beszélek róla másoknak.

Most már tudom, hogy ez nem így működik. Isten mindegyikünknek adott talentumokat, nem egyforma mértékben, ettől függetlenül mindegyikünknek tud és akar feladatot, küldetést adni. Sőt, az evangélium hirdetése a mi legfőbb küldetésünk. Kicsit ijesztően hangzik? De nem kell mindannyiunknak tömegek előtt beszélnie.

Képzeljétek el a következőt: Találtok az utcán egy 500 Ft-ost, vagy történik veletek valami nagyon jó dolog, és azt ti elmondjátok az osztálytársaitoknak, ismerősöknek. Aztán jönnek a hallgatóság felől a „Hú, de mázlista vagy!” és hasonló kijelentések. Ha ekkor megemlíted mondjuk, hogy ennek semmi köze a szerencséhez, inkább az isteni gondviselés miatt történt... akkor már megtetted az első lépéseket. Ugye, hogy mégsem olyan szörnyű?

A lényeg, hogy az életeddel, viselkedéseddel is hirdetheted a jó hírt, és ha csak egyetlen ember figyel fel rá, az sem gond, hiszen ismeritek az elveszett bárány példázatát (Mt 18,11–14). Arra biztatlak (s magamat is), hogy vágjunk bele, mert nem lehetetlen!

„...az Úr pedig együtt munkálkodott velük...”

Bakos Kati

Hétmérföldes

Mit is tanultam most...

Újra itt vagyok néhány friss hírrel, mi is történik velem Angliában, hogyan tapasztalom meg az Úr jelenlétét az életemben. Ahogyan az előző cikkben említettem, Wantage-ba, egy Oxford-hoz közeli kisvárosba kerültem. Jelenleg is itt élek az Úr kegyelméből, és minden szempontból jól érzem magam! Sokfelé tudnék és tudtam volna már innét továbbindulni, hiszen könnyen tudok mozogni a megyék és városok közt. Mégis úgy látom, most itt van a helyem! Munka, zene és gyülekezet szempontjából is éppen a megfelelő kisvárosban vagyok. Hálás vagyok az Úrnak, és nem tudom elég-szer elmondani: „Köszönöm, Uram, hogy gondot viselsz rólam!”

A gyülekezet, a körülöttem megforduló emberek és a zenélés

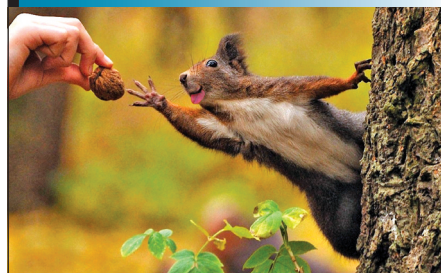
Egy 10 percnyi sétára lévő baptista gyülekezetet látogatok vasárnaponként, ahol óriási befogadókészség tapasztalható. A nyár folyamán két gyülekezeti kiránduláson is részt tudtam venni, ami nagyszerű élményekkel és a gyülekezeti tagok közelebbi megismerésével is gazdagított. Az első ilyen egy háromnapos hosszú hétvége alkalom volt. A hangulat egészen családias volt! Ez a kirándulás főleg szemináriumokról és a testvéri közösségről, az együtt töltött szabadidőről szólt. Itt újra megbizonyosodtam arról, hogy ebben a gyülekezetben otthonom van! A következő kirándulás egy egy-napos tengerparti strandolásból és egy parkosított erdei sétából állt. Ez az időtöltés is egy lépéssel közelebb vitt a gyülekezethez és a tagok megismeréséhez. Ami a mindennapjaimat illeti, ismerőseimmel és futólagos ismeretségeimmel kapcsolatban is alapvetően pozitív benyomásaim

vannak. Nem érzek különbséget amiatt, hogy én itt egy külföldi vagyok, ugyanazt a hozzáállást tapasztalom, mint más emberekkel kapcsolatban, és azt hiszem, ez sokat számít! Ugyanezt tapasztalom az itteni zenekarban is, ahol jelenleg folytatom a zenélést mára már heti több alkalommal is. Mindenki nagyon barátságos, és egymást biztatva, lelkesítve teszik a dolgukat. Itt is egyfajta családias hangulat van jelen minden próbán. Kellemes időtöltésben részesülök, és több nagyon jó ismerősi viszonyom alakult ki. Egy kicsit úgy is fogalmazhatnék, egyfajta megnyugvás szigetét is jelentik nekem a próbák a zavaros hétköznapiak közepette. A zenekar célja alapvetően a környező városokban, olykor más megyékben történő rendezvényeken való részvétel, de egészen kis eseményeken és hívó körökben, templomokban is készséggel rendelkezésre áll. Jelenleg ezek az új események, amelyek velem történtek. Egy kicsit összefoglalva azonban hozzá kell tennem, nem minden napom habos torta és problémamentes. De az Úrtól kapott erő, a testvéri közösség és az apró örömeim, mint ezek, hidat képeznek a nehéz időkben is! A nehézségek igazán megtanítanak értékelni a kis dolgokat is, és felfedezni, hogy milyen nagy dolgok is azok. Ahogyan az élet sem magától értetődő, hanem az Úrtól van, úgy a mindennapok apró áldásairól se feledkezzünk meg, hiszen ezek is az Úrtól vannak és formálják az életünket. Azt hiszem, ezt tanultam az utóbbi időben, és remélem, én is tudok valamit közvetíteni belőle. Még jelentkezem...

Kovács Sándor

Természetes

Evet, a bölcs gyűjtőgető

Evet vagy evetke a mókus régies, népies, manapság kihalóban levő ősi neve. A régiek igencsak megbecsülték, hiszen a mókus, illetve értékes bundája (evetbőr) a középkorban az adófizetés egyik eszközeként fontos szerepet töltött be a mindennapi életben. Ma inkább másért értékeljük sokra: kecses megjelenése, fürge, könnyed mozgása, a fák ágai közt bemutatott légi akrobatamutatványai velem együtt sokakat lenyűgöztek már.

Ilyenkor őszi időben a mókusok életének van egy olyan jellemzője a télre való felkészülés terén, ami talán lapunk szempontjából is kiemelésre méltó.

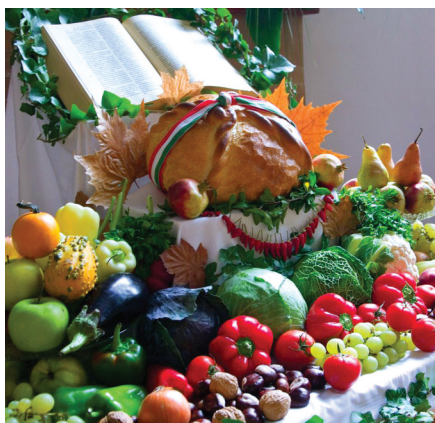
A mókusról elmondható, hogy igazi ínycsik, minden finomságot kedvel és lelkesen gyűjt. Nyaranta a különböző magvak mellett a legtöbb gyümölcsöt, zsemeke hajtásokat, fán élő gombákat, énekesmadarak tojásait is szívesen fogyasztja. Ősszel azonban már más szemmel keresi élelmét, ilyenkor tartós élelmiszerek – mogoró, dió, tölgyfahagymák – után kutat, de nem csak napi betevőként. Följegyezték, hogy a mókus előrelátó, bölcs gyűjtőgetőként akár 8 kg hosszán eltartható táplálékot is elraktározhat magának. Bölcsen szelektál. Ilyenkor a válogatósága a túlélés záloga. Gondosan elrejtett élelmiszerkamráiban sosem spájzol romlandót (gyümölcsöt, gombát stb., ami könnyen tönkremegy és megrohad), csak olyat, ami sokáig eláll, amivel a közelgő hosszú tél túlélhető.

Lassan, megállíthatatlanul közelít a tél, a számadás ideje... Gyűjts, amíg nem késő! De bölcsen szelektálj, légy válogatós, mint az őszi mókus. Csak azt halmozd fel, ami mennyei garanciával bír! Aminek a szavatossága maholnap le nem jár, amit a rozsda és a moly meg nem emész.

Papp Szabolcs

Hálaokos

Van okod a hálára?

Nyolc éve ezért voltunk hálásak:

- Mindenért! – Simon Ernőné
- Fölvettek az egyetemre, és továbbtanulhatnak. – Torgyik Bettina
- Hálás vagyok a családomért, és azért, mert egészségesek vagyunk. – Gasparicsné Kmethy Boglárka
- Hálásak vagyunk az otthonunkért és a jó munkáért. – Mészáros Péter és Mészáros Johanna
- A harcokat a Jóisten segítségével meg tudtuk harcolni. Hálás vagyok az életért, Isten ajándékáért, különösen azért, hogy Barbara lányom elfogadta az Úr Jézust, és hitét beemlítéssel is megpecsételte. – Molnár Katalin
- Hogy hálás lehetek a mindenható Istennek. – Molnár Ferenc
- Hogy a Róm 8,1-re Isten fölhívta a figyelmemet. – Rencsényi Áron
- Thank you God for this church. – Athena Theodora Cs. Szabó
- Hálás vagyok Editért. – Juhász Andor
- A harmadik fiunkért. – Makrai Kornél
- Azért vagyok hálás, mert szeret az Úr Jézus. – Szász Abigél
- Hálás vagyok megtért gyermekeimért! – Meláth Andrea
- Az unokáimért vagyok hálás. Ami nem jelenti azt, hogy ne lennék hálás minden másért is. – Kmethy Győző
- A nyárért. – Cserés Éva
- Családi egységért. – Asztalos Éva
- Hálás vagyok öt unokáért, egész családomért. Hálás vagyok a gyülekezet gyermekeiért. – Gulyás Ernőné
- Van értelme küzdeni. – Kovács István
- Viviána születéséért, Vilcsi diplomájáért és menyegzőjéért. – Miklós Istvánné

- A gyermekeim nevetéséért vagyok hálás. – Kmethy Gergely
- Hogy nincs miért panaszkodnom. – Lázi Liza Laura
- Hálás vagyok a jó Istennek, hogy ÉLEK. – Frittmann Lászlóné
- Hálát adok a feleségemért, az ő sok szeretetéért; Csaniért, aki szorgalmasan segít a méhészkedésben; Csengéért, mert mindig örül a papinak. – Papp Ferenc
- A családomért. A gyülekezetért. A vasárnapi iskolásokért. A tanulás lehetőségéért. A barátokért, közösségükért. – Horváth Zsófi
- Hálás vagyok Andorért. – Torgyik Edit
- A családomért. – Kubina Péter
- Hogy megtérhettem. – Molnár Barbara
- A január 1-jei baleset kimeneteléért, és a munkámért, hogy van. – Simonné Biró Angéla
- Hogy van munkám. – Ifj. Bakos Ferenc
- Hogy fölvettek az egyetemre, és érdekes dolgokat tanulhatok. – Frittmann Lídia
- Hogy megvolt mindig a minden napim, Hála legyen! És a hat unokám szeretetéért, egészségünkért. – Meláth Ottóné
- Azért vagyok hálás, mert egy nyáron meglett a diplomám, férjhez mentem, van lakásom. – Jécsák Viola
- Az esküvőért, hogy megtaláltam a páromat, és hogy ilyen jól megvagyunk. – Jécsák János
- Hálásak vagyunk, hogy közel lakunk az imaházhoz. – Lőrík János és Lőrík Jánosné
- A próbákért, amiket átéltem, mert éreztem Isten segítségét. Azért, hogy az örömeinkben is jelen volt. És hogy felkelhettem ma is. – Szászné Lőrík Emese
- Mindenért. De komolyan! – Beharka Pál

Hálaokos

Ne felejts el hálát adni!

A háború alatt megkérdeztek egy fiút, mit szeretne a születésnapjára. Azt felelte:
– Annyi kenyeret, amennyivel jólakhatok, és ami csak az enyém. Megkapta, noha akkoriban nem volt egyszerű az ilyen kérést teljesíteni. Neked talán sohasem volt ilyen születésnapjaid kívánságod. De ha bőségben is élünk, ne felejtünk el hálát adni Istennek, amikor enni kapunk. Kenyerünk és minden egyéb ennivalónk bőségesen van, mert Isten megadja. Még ha szüleinke keresztül kapjuk is az eledelet, Isten az, aki gondoskodik róla. Ha valakitől valamit kapunk, azt mondjuk: „Köszönöm szépen!” Láttad már valaha, hogyan iszik a tyúk? Minden kortyintásnál magas-

ba emeli a fejét. Ezt azért teszi, hogy a víz lefuthasson a torkán. Ám a régiek azt mondták: Nem iszik a kis tyúk még egy csepp vizet se, hogy hálaadással ne nézne az égre. Így a kicsiny jószág példaképünk lehet. Köszönjük meg mindig az ételt Istennek!

Például így:

Istenem, hálát adok az ételért! Ámen.

Vagy így:

Aki ételt, italt adott, annak neve legyen áldott! Ámen.

Vagy énekelve:

Az asztal terítve, immár minden kész,
Gazdagon terített az atyai kéz.
Jóságát lássátok és hirdessétek,
Mit ő adott, hálás szívvel vegyétek!

Ó, Úr Jézus Krisztus, fogadd hálánkat,
Hogy asztalt terítettél és velünk vagy!
Hol te vagy, Úr Jézus, nincs hiány többé,
Életnek kenyeré vagy mindörökké.

Ki-ki csoda!

A megtiszteltetés embere

Cserés János

Cserés János Szatmárnémetiből érkezett családjával gyülekezetünkbe 1998 karácsonyán. Ott nem voltak avatott vezetők, hanem választott elöljárók. A feladatuk is speciális volt. Mivel az anyagyülekezethez több kisebb gyülekezet is tartozott, a pásztor őket is látogatta. Így János testvérünk szolgálata is leginkább az igehirdetésben teljesedett ki. Újpesten Újvári Ferenc lelkipásztor felelősséggel kutatta János ajándékait, s mivel korábban is foglalkozott fiatalokkal, megkérte, hogy legyen munkatársa feleségének, Anikónak a törekvők óráján. Ezt nagy megtiszteltetésnek tartotta. Később Kulcsár Tibi bácsival, Kornél és Zsombor testvérekkel is vezették az alkalmakat.

Sokáig az istentisztelet után voltak ezek az órák. A feleségem is szolgálatnak tekintette ezt a megbízást, és a lányom is a harangzenekarban szolgált. Így gyakran mentünk együtt haza, ahol már várt a gondosan készített ebéd. Mindnyájan tudjuk, hogy a szolgálat áldozatokkal is jár, ami azért nem nehéz, mert az ember pontosan tudja, hogy ki a megbízója.

Hogy folynak ezek az órák? Te beszélész, aztán kérdezhetnek?

Nem. Igen változatos. Bárki bármikor megszólalhat, ha valamit nem ért. Addig nem is megyünk tovább, hiszen nagyon fontos dolgokat veszünk, a baptista hitvallás 20 pillére szerinti bibliai tételeket. Van, hogy csak egyet, de előfordult, hogy egy tételt több alkalomra bontva is. Tudjuk, azért jöttek, mert szeretnének csatlakozni egyházunk és gyülekezetünk gyakorlatai alapján az Úrhoz. A legfontosabb, hogy törekvőink Istent megismerjék, és közösségben legyenek vele. Igyekszem figyelni arra, hogy ne én beszéljek, hanem az Úr. Ugyanakkor igen megtisztelőek a kérdések és az aktivitás is. Újabban délelőtt 9 órakor tartjuk az alkalmakat. Az a törekvőségünk, hogy testvérnek érezzék magukat, és olyan kis közösség alakuljon ki, amely később is megmarad.

Mennyire nehéz a különböző háttérű emberekkel foglalkozni?

Mindig arra törekszem, hogy egyszerűen beszéljek. Mindenkinél az a fontos, amit a Szentlélek neki személye-

sen kibont. Voltak doktori végzettségűek és nyolc általánossal is, baptista háttérből és máshonnan. Nem számít, mert nem a tudás alapján, hanem a szív és a hit alapján lehet megközelelni az Úr dolgait, s ez titkos, csodás és fenséges igazság. Nem a földi tanítótól ered. Ehhez újjászületésre kész lélek kell. Mi csak mutatjuk az utat, de a Szentlélek vezet. Volt, aki nem fogadta el az új életet, és elmaradt, olyan is akadt, aki két évet járt, hogy biztos legyen a döntésében.

Milyen volt a létszám eddig?

Két személlyel már indulunk, és folyamatosan szokott bővülni a csapat. Volt, hogy tízre is felfejlődöttünk, de az öt-hét fő a jellemző. Sokan jönnek hívő háttérből, több a fiatal és a nő, talán mert számszerűen is többen vannak, vagy érzékenyebb a szívük az Úr dolgaira. Ez is az Úr nagy rejtélye.

Mik a leggyakoribb kérdések?

Egyáltalán meg lehet-e ismerni Istent, mert ő végtelen mindenben. A válaszom: Igen, ő is ezt akarja, de ahhoz egy örökkévalóság kell Jézus szavai szerint. Az elején volt olyan kérdés is, amire ott nem tudtam válaszolni, de a lelkipásztor testvérek mindig ki segítettek.

Voltak kedvenc személyeid?

Mindig az őszinték, akik megnyitják a szívüket az Úr előtt. Volt, aki végigsírta az alkalmakat... De akadtak kötekedők is. Nem fájt, mert tudom, hogy nem engem támadtak... Aztán akadt olyan is, aki a lányoknál akart bevágódni a hangoskodásával, de aztán ő is sírva tért meg...

Mérnökember vagy. Mennyiben befolyásolja ez a szolgálatodat?

Pontosan értem, hogy a siker érdekében jól kell tervezni, tökéletes kivitelezés kell, és aztán a gondos karbantartás. Ezért is tudom, hogy a világot Isten alkotta, és nem egy ma divatos „nagy bum”-ból lett. Éppen ezért alárendelem magam a Szentléleknek, s igyekszem hűséggel szolgálni, mert nagyon megindító, amikor valaki eljut a bemeztetésig, és vallja, hogy az Urat akarja egy életen át. Tudom, hogy én már a jó talajon munkálkodok, de a gyümölcs közös azokkal, akik a felháttalan ugarú szívekkel dolgoznak.

Salyámosy Éva

Most olvastam

Erwin W. Lutzer, Doris Van Stone

Sehol sem sírhatsz

Már az első könyv (*Dorie – A lány, akit senki sem szeretett*) is nagy hatással volt rám, nagyon megdöbbentő volt számomra. A szegénységen, nyomorúságon kívül az elhagyatottság, a szeretetlenség, a bántalmazás, a megalázottság, megtagadás mind részét képezte *Dorie* gyermekkorának. Valamint, ahogy most a második könyvből megtudhattuk, a rendszeres agresszió és szexuális erőszak is. Abból a mélységből, ahonnan kislánként indult Dorie, hogyan lehet megtérni? És mindeközben hitét megtartani? Hogyan lehet ekkora életutat ilyen egészséges személyiséggel végigcsinálni? Hogyan tudott felülkerekedni a múltján, és ebből erőt merítve segíteni sorstársainak, és lelki megnyugvást adni a felé fordulóknak? Egyáltalán hogyan sikerült bizalmat szavaznia egy férfinak, és hozzákötni az életét? (Olyannyira, hogy elment vele Wycliffe-missziói munkatársként Új-Guineába.) Ő maga a hitben találta meg önmagát, és ennek köszönhetően tudott a lelke felépülni, megbocsátani.

Olyan egyszerűen és egyszerűnek írja le, mintha ez a világ legkönnyebb és legtermészetesebb dolga lenne. Tulajdonképpen erről szól mindkét könyv. A másodikban inkább a szexuális bántalmazáson átesett nők lelki vívódásain és a felépülni akarás nehézségein kitérhetjük. Nagyon sokan mondhatnak, illetve mondanak neki köszönetet, mert Dorie-nak köszönhető a feldolgozás vagy a továbblépésük. Engem teljesen megfogott az a hihetetlen erőről tett tanúbizonyosság, ami végig jelen volt a könyv olvasásakor. Őszinte, személyes élményeken alapuló elbeszélés, melyben a múlttal való szembenézés fájdalmai között megtalálható az igazi gyógyulás.

AGÉ

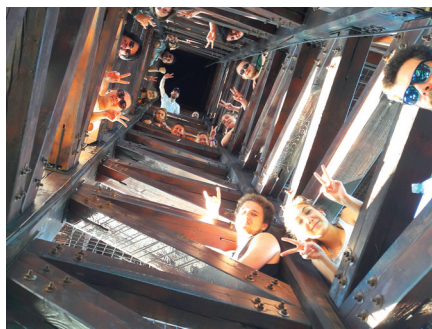
Ifjúság hangja

Fiatalok a magasban

Avagy ifinyaralás Szilvásváradon

Mint a mókusok...

Csúcstámadás. Egri Gábor már elérte

Fényjáték a csillagok alatt

Vasárnap a miskolci gyülekezetben

Testvéreinktől búcsúztunk

● Június 20-án búcsúztunk Lovas András (1946–2017) lelkipásztor testvértől. Újpesti anyagyülekezetéből hívta el Isten lelkészi szolgálatra 1965-ben. 1970-ben avatták fel Kisvárdán. Ebben az évben vette feleségül Szolga Borbálát. Három lányuk született. Sok szolgálatot végzett az Úr szőlőjében hazánkban és Amerikában is.

● Június 30-án búcsúztunk a Mogyeri temetőben Kulcsár Tiborné Gaál Máriától (1939–2017). Marika néni fiatalon került Újpestre, itt ismerkedett meg férjével, Kulcsár Tiborral. 1961-ben kötöttek házasságot. 1990-től lelkipásztor-házaspárként szolgáltak. Elválaszthatatlanok voltak szeretetben, hitben, humorban, szolgálatban. Három fiuk született.

VisszaPillantó

● Június 10-én gyülekezetünk újonnan induló csoportja, a férfiklub tartotta első alkalmát Visegrádon, az Apák, férfiak és gyerekek napját.

● Tóka Ágoston orgonaművész testvérünk második helyezést ért el Angliában a nyári St. Albans International Organ Festivalon.

● Augusztus 20-án a MABAVIT-ra való tekintettel Tahi helyett kivételesen Újpesten tartotta országos konferenciáját egyházunk.

● Augusztus 24–27-ig Lillafüreden töltött felejthetetlen nyári napokat gyülekezetünk.

Hatalmas apróságok

● Gyülekezetépítő lelkigyakorlatok – fiatalabbak is elkezdhetik

Ebben a hónapban minden igehirdetésből följegyzek egy mondatot.

● MosolyOktató

Gyülekezetünk egyik kis családjában történt...

– Anya, te hány éves vagy?
– Harminc. És te hány éves vagy?
– Három – mondja a gyermek, és mutatja is.

Majd kicsit elgondolkodva hozzáteszi:

– Nem is olyan sok az a harminc...

● Egészségünkre!

– kincses tanácsok Kincsesné dr. Meláth Melindától

A gyülekezet tagjai közt sok a természetkedvelő, és az őszenek egyik fő szezonja.

A kullancsokról:

Nem mindegyik kullancs fertőzött.

Nem a fákról „támadnak”, hanem a fűben, bokrok alacsony ágain tartózkodnak. Valaki akkor veszélyeztetett, ha a kullancsok érési fázisának megfelelő időpontokban (április–május vagy augusztus–szeptember) olyan területre utazik, ahol magas a kullancsok fertőzöttsége. Ha kullancsot találunk, minél előbb távolítsuk el. Óvatosan húzzuk kifelé, úgy, hogy a bőrrünkön kis „sátor” keletkezzen. Ne használjunk krémeket, olajat, zsírt, kölnit, fertőtlenítőszereket, és ne tegyünk semmit a kullancsot.

A kullancs által terjesztett leggyakoribb betegségek:

Lyme-kór: Ha a kullancscsípés után gyorsan terjedő, fájdalmas vagy erősen viszkető folt keletkezik, ami három napon belül elmúlik, rendszerint csak allergiás reakció. A Lyme-kór okozója egy baktérium, a fertőzést a csípés körül legalább 5 cm-es, többnyire ovális alakú bőrpír jelzi. Alig viszket, nem fájdalmas. Lappangási idő: 3–90 nap. Ha ezzel az elváltozással orvoshoz megyünk, antibiotikumot kapunk. Egyetlen olyan tünet van, ami gyors ellátást indokol, ez pedig az arcon kezdődő Lyme-folt.

Kullancs okozta agyvelőgyulladás: A hatékony védelmet a megelőzés jelenti, amit időben adott védőoltással biztosíthatunk.

● Slet – Szűcs Gyöngyitől

Ha nincs időnk tortát sütni, de azért mégis szeretnénk valami finomságot készíteni, picit áztassunk be 200 ml kávéba 1 csomag (400 g) babapiskótát (vagy piskótalapot), majd kenjük meg 450 g nutellával összekevert fél kiló mascarpone sajttal (kapható laktozmentes is mindkettőből). Aki szereti a tiramisut, kedvelni fogja ezt a nem klasszikus változatát is, aminek nagy előnye, hogy gyorsan elkészül. És gyorsan el is fogy...

● (Révész) Sanyi bácsi kertjéből – kertészrovatka

Akár a piruló napkelte szíromágyon, úgy nyíltak az imaház kertjében nyáron az illatos rózsák:

Így történt

Részletek az 1517. október 31-én Wittenbergben a vártemplom kapujára szögeezett 95 tételből:

„Az igazság kiderítése igyekezetétől indítva megvitatásra kerülnek az alábbi tételek Wittenbergben, tisztelendő Luther Márton atya, a szabad művészetek és a szent teológia magisztere s ugyanott ezeknek rendes előadója elnökletével. Ezért kéri, hogy akik nem jelenhetnek meg ezeket velünk élőszóban megvitatni, tegyék meg távolból írásban. A mi Urunk Jézus Krisztus nevében. Ámen.”

1. Mikor Urunk és Mesterünk azt mondta: „Térjete meg!” – azt akarta, hogy a hívek egész élete bűnbánatra térés legyen (Mt 4,17).

11. Bizonyosnak tűnik, hogy azt a konkolyt, hogy az egyházjog szerinti jóvátevő bűnhődést át lehet változtatni purgatóriumbeli bűnhődésre, akkor hintették el, mikor a püspökök aludtak.

31. Amilyen ritka az igazán bűnbánó ember, olyan ritka az igazán elengedést nyerő, vagyis nagyon ritka.

90. Ha az egyszerű híveknek aggályos érveit pusztá hatalommal elnyomjuk, és nem értelmes megválaszolással oldjuk fel, azzal az egyházat és a pápát ellenségeik előtt nevetségessé, a keresztényeket pedig szerencsétlenné tesszük.

94. Buzdítsuk azért a keresztényeket, hogy fejüket: Krisztust, bűnhődésen, halálán és poklon át is követni igyekezzenek,

95. és abban bízzanak, hogy inkább sok szorongattatáson át, mintsem a béke biztonságán át jutnak be a mennybe (ApCsel 17,22). ●

Bölcs beszéd

500 évvel ezelőtt a félelemmel sokan kufárokodtak, aminek legnyilvánvalóbb jelképe a búcsúcédula volt. Ha bele tudunk kapaszkodni az isteni irgalomba Jézusban, megismétlődhet a reformáció.

Fabiny Tamás ●

Kiadja az Újpesti Baptista Gyülekezet
1043 Budapest, Kassai u. 26.

ujlant@baptist.hu; www.ujlant.atw.hu

Felelős kiadó: Mészáros Kornél

Felelős szerkesztő: Szommer Hajnalka

Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs

ISSN 1217-4378

A cikkek egy része rövidítve fért a lapba.

Eredeti teljes terjedelmükben olvashatók a www.ujlant.atw.hu oldalon.